

OSD 86/16

**POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH**

z dnia 13 lutego 2017 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna Michnicka-Dziewurska

Sędziowie: r. pr. Grzegorz Kowalik (sprawozdawca)

r. pr. Anna Jarlińska

Protokolant: apl. radc. Kamil Sopyła

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Klonowskiej

w sprawie odwołania na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 22 listopada 2016 r., o umorzeniu postępowania.

POSTANOWIŁ

1. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 22 listopad 2016 r., o umorzeniu postępowania,
2. zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 912,00 zł (słownie: dziewięćset dwanaście złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych.

Kowalik

Anna Michnicka-Dziewurska

Anna Jarlińska

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 stycznia 2016 r. [REDAKTED] wniosła do Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTED] (zwanej dalej również „OIRP”) wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do r. pr. [REDAKTED]. Pokrzywdzona wskazała, że doszło do naruszenia przez r. pr. [REDAKTED] podstawowych zasad etyki i godności zawodu.

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2016 r. (RD 7/16) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED], wszczął dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTED] przewinienia dyscyplinarnego określonego w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 637 z późn. zm.), zwanej dalej „Ustawą”, w związku art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zwanego dalej „KERP”.

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2016 r. [REDAKTED] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED], postanowił umorzyć postępowanie dyscyplinarne na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk w zw. z. art. 74¹ Ustawy.

Dnia 6 grudnia 2016 r. skarżąca złożyła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy OIRP [REDAKTED] (zwanego dalej „Sądem”) zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego. W zażaleniu skarżąca wskazała na błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego poprzez przyjęcie, iż nie doszło do naruszenia przez r. pr. [REDAKTED] podstawowych zasad etyki z wodu radcy prawnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Radca prawny [REDAKTED] występuje jako pełnomocnik [REDAKTED] w sprawie z powództwa [REDAKTED] zawisłej przed Sądem Okręgowym [REDAKTED] [REDAKTED] 854/13) o zapłatę. Zdaniem skarżącej r. pr. [REDAKTED] w piśmie z dnia 28.12.2015 r. stanowiącym zarzuty i uwagi pozwanego do opinii biegłych sądowych, dopuścił się czynów

niezgodnych z zasadami etyki zawodu radcy prawnego, w szczególności manipulował faktami i użył zwrotów określających skarżącą w sposób dla niej obraźliwy. Skarżąca wskazała również na powoływanie się przez r. pr. [REDAKTOWANE] w procesie na nieprawdziwe zdarzenia dotyczące skazania wyrokiem karnym córki skarżącej. Nadto, skarżąca podniosła iż obwiniony podawał w pismach procesowych błędne dane osobowe oraz w piśmie z dnia 28.12.2015 r. przeinaczał fakty zawarte w opinii psychiatryczno-psychologicznej.

- Dowód :**
- Opinia psychiatryczno-psychologiczna z dnia 25.11.2015 r. – k. 6-12;
 - Pismo procesowe pozwanego z dnia 28.12.2015 r. – k. 3-5;
 - Protokół przesłuchania świadka z dnia 31.05.2016 r. – k. 35-36;
 - Pismo skarżącej z dnia 03.06.2016 r. – k. 48-50;
 - Akta sprawy cywilnej toczącej się pod [REDAKTOWANE] – k. 57-112;
 - Protokół przesłuchania świadka z dnia 13.09.2016 r. – k. 117-118.

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego oraz ustalonego stanu faktycznego Sąd postanowił utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 22.11.2016 r. o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

Sąd przyjął ustalenia dokonane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego za własne. Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd uznał, że okoliczności sprawy są bezsporne oraz jasne. Sąd dał wiarę wszystkim dowodom dopuszczonym w sprawie, nie znajdując przy tym podstaw do kwestionowania rzetelności któregokolwiek z nich. Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw, aby wszcząć postępowanie dyscyplinarne wobec r. pr. [REDAKTOWANE] za naruszenie zasad ustawy o radcach prawnych oraz postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Z dowodów z dokumentów zebranych w niniejszym postępowaniu wynika, iż zarzuty skarżącej nie znajdują oparcia w zebranych materiale dowodowym. W pierwszej kolejności należy wskazać, że niepopelnienie czynu albo brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.), to stan braku tzw. faktycznej podstawy procesu (zob. Kodeks postępowania karnego. Komentarz, pod red. P. Hofmańskiego, s. 143). Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 1, nie wszczyna się

postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Podkreślić należy, że ustalenie negatywnej przesłanki procesowej nie daje organowi procesowemu wyboru. Ma on obowiązek umorzenia postępowania, gdyż postępowanie karne po jej ujawnieniu staje się niedopuszczalne. Zgodnie z art. 64 ust. 1 Ustawy radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Z kolei w myśl art. 6 KERP radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. W przedmiotowej sprawie zachowanie obwinionego nie może być zakwalifikowane jako zachowanie niezgodne z prawem bądź zasadami etyki zawodowej. Radca prawny [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] w postępowaniu zawisłym przed Sądem Okręgowym [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] reprezentuje interesy pozwanego [REDAKTOWANE] i jego rolą w tym postępowaniu jest prowadzenie obrony swojego Mocodawcy w granicach prawem dozwolonych. Zawarcie przez obwinionego w piśmie z dnia 28.12.2015 r. merytorycznych zarzutów do opinii biegłych sądowych z dnia 25.11.2015 r. nie może stanowić naruszenia obowiązujących przepisów prawa. Co więcej, w ocenie Sądu zawarte w ww. piśmie stwierdzenia nie mogą być uznane za krzywdzące i deprecjonujące skarżącą. Powszechnie wiadomo, że przebieg życia człowieka zależy w dużym stopniu od zdrowia psychicznego. Badacze wskazują, iż stan psychiczny ludzi jest zdeterminowany wieloma czynnikami, w tym biologicznymi (np. genetycznymi, płciowymi), indywidualnymi (np. doświadczeniami osobistymi), rodzinnymi i społecznymi (np. wsparcie społeczne) oraz ekonomicznymi i środowiskowymi (np. status społeczny i warunki życia). Tym samym, postawione przez obwinionego pytania do biegłych o wpływ relacji małżeńskich czy poziomu inteligencji na stan psychofizyczny skarżącej nie stanowi naruszenia powszechnie akceptowanych zasad aksjologicznych, w tym zasad etyki zawodowej.

Następnie, w ocenie Sądu zarzut dotyczący próby skompromitowania i zdeprecjonowania córki skarżącej – [REDAKTOWANE] również należy uznać za nieznajdujący oparcia w zebranych materiale dowodowym. Wyrokiem Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE]

[REDAKCYJNE] z dnia 17.08.2010 r. ([REDAKCYJNE]), oskarżona [REDAKCYJNE] została uznana za winną zarzucanego jej czynu i na tej podstawie orzeczono karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 3 lat. W odpowiedzi na pozew z dnia 16.10. 2013 r. złożonej w sprawie toczącej się w Sądzie Okręgowym [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] obwiniony podniósł tę okoliczność, która w świetle zebranego materiału dowodowego nie budzi wątpliwości i jest zgodna z prawdą. Tym samym, radca prawny [REDAKCYJNE] nie powołał się w toczącym procesie cywilnym na twierdzenia nieprawdziwe i mogące naruszyć dobre imię oraz wizerunek córki skarżącej. Skarżąca słusznie wskazuje, iż postanowieniem z dnia 23.02.2016 r. wskazany wyrok karny uległ zatarciu z mocy prawa. Radca prawny składając odpowiedź na pozew nie posiadał wiedzy na temat zatarcia ww. wyroku karnego. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym tylko ograniczony krąg podmiotów, które zostały enumeratywnie w nim wymienione, ma prawo do uzyskania danych zgromadzonych w Rejestrze Karnym, a do tych osób nie należą radcowie prawni. Tym samym, ten zarzut skarżącej również należy uznać za chybiony. Na koniec podnieść należy, iż epizodyczne omyłki pisarskie nie sposób zaliczyć jako czyn niezgodny z obowiązującymi przepisami prawa bądź zasadami etyki radcy prawnego.

Należało zatem uznać, iż zachowanie r. pr. [REDAKCYJNE] nie wyczerpuje znamion czynu zabronionego. Sąd nie znalazł więc podstaw, aby negatywnie ocenić sposób postępowania r.pr. [REDAKCYJNE], który dbając o interesy swojego Mocodawcy powoływał się na rzeczowe argumenty oraz okoliczności, które faktycznie miały miejsce. W ocenie Sądu postępowanie radcy prawnego [REDAKCYJNE] a było zgodne zarówno z przepisami ustawy o radcach prawnych, jak i zasadami określonymi w KERP i nie stanowiło naruszenia godności zawodu.

Radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywania zawodu radcy prawnego, jak również za dokonanie czynów sprzecznych ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego. W świetle ujawnionego w niniejszym postępowaniu stanu faktycznego nie można stwierdzić, że r. pr. [REDAKCYJNE] dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 w zw. z

sygn. akt: OSD 86/16

postanowieniami KERP. Zgodnie z powyższym, w wyniku nie stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych oraz przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, należało uznać iż r. pr. [REDACTED] nie popełnił czynu zabronionego i należało, zgodnie z art. 64. ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 22.11.2016 r.

Łączne koszty postępowania wyniosły 912,00 zł. Z uwagi na treść przepisu art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, kosztami tymi została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych [REDACTED]

Postanowienie niniejsze jest prawomocne i stronom nie przysługuje od niego odwołanie.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]